

Co-funded by
the European Union

ELPIS Artistic expression, performance
and social innovation:
the role of the educator for the
accessibility of the arts

idrisi
CULTURA E SVILUPPO

2022-1-IT02-KA220-ADU-000086370

*ELPIS – Artistic expression, performance and social
innovation: the role of the educator for the
accessibility of the arts*

***Narativi o nasilju, konfliktu in migracijah: Dramski scenarij za
izobraževanje in ozaveščanje o problemu trgovine z ženskami***

***Delovni paket št. 2, “Smernice in gledališka produkcija: izvedba in
neformalna metodologija za dostopnost umetnosti”***

V koordinaciji in promociji Idrisi Cultura e Sviluppo ETS

Ta dramski scenarij je služil kot delovno gradivo in kot rezultat cikla delavnic kreativnega pisanja in dramskih delavnic, ki jih je Idrisi Cultura e Sviluppo ETS organiziral v sodelovanju s svojimi partnerji v prvi polovici leta 2024, v okviru "Delovnega paketa št. 2" projekta ELPIS. Osnovno besedilo je prispevala umetnica, pisateljica in izvajalka Cetta Brancato iz Idrisi Cultura e Sviluppo ETS, ki je služilo kot predloga za amaterske priredbe udeleženk, večinoma starejših žensk, ki prebivajo na širšem območju Palerma. Besedilo je bilo prevedeno in dodatno prilagojeno ciljem projekta, partnerji pa so ga prevedli, da bi lahko krožilo kot izobraževalno gradivo in orodje za dvig državljanske ozaveščenosti, primerno za dodatne adaptacije, scenske uprizoritve in bralne drame.

ŽENSKI GLAS 1

Moja mama je bila muslimanka. Jaz sem kristjanka, ker je moj oče kristjan.

MOŠKI GLAS

Toda ljubezen je telo; ne prepozna boga. Kristus in Mohamed sta bila pred našimi vrati ali pa sta tam živela skupaj.

ŽENSKI GLAS 1

Mojo mamo so ubili njeni muslimanski sorodniki, ki niso mogli sprejeti njenega zakona. Preprosto je umrla skupaj z drugimi, kot mnogi drugi. Tako se to dogaja v Nigeriji.

ŽENSKI GLAS 2

Dobro se je spominjam. Imela sem petnajst let. Ko je odšla, sem še hodila v šolo.

ŽENSKI GLAS 3

Iz strahu sva z očetom pobegnili v drugo mesto in postala revna zaradi njihovih sovražnih idolov, delila sva usodo mojega naroda.

ŽENSKI GLAS 4

Opustila sem šolanje. Uspelo mi je najti službo kot kuharica v restavraciji.

Na praznem odru, na katerem je le klop na sredini, vstopita Lucy in plesalka. Oblečena je v tradicionalno obleko in nosi platneno vrečko.

Svetloba je hladna, hladna kot pristna bolečina spomina z redkimi sledmi spominov. Nato se spremeni v mrak, preboden s svetlobo, kot avtomobili, ki drviijo mimo.

Spomin na bobne, ki se odražajo v ogledalu. V črni hladnosti, ki kljubuje pričakovanju, vstopita še dve Lucy.

Funded by the European Union. Views and opinions expressed are however those of the author(s) only and do not necessarily reflect those of the European Union or the European Education and Culture Executive Agency (EACEA). Neither the European Union nor EACEA can be held responsible for them.

Na ozadju blagih šepetov skupaj prenašajo umor prihodnosti, ki pripoved o mladosti zapira v materino mučeništvo: izguba besed ljubezni, zvestobe in odnosov.

LUCY

To bi lahko bila osamljena noč.

LUCY 1

A drevo in senca sta delila isto zeleno barvo.

LUCY 2

To bi lahko bila noč solza.

LUCY

A igrive sence so se tresle od smeha.

LUCY 1

To bi lahko bila noč groze.

LUCY 2

Toda lahek vetrič je pel o odrešitvi.

LUCY

To bi lahko bila temna noč.

LUCY 1

Toda luna je razpršila milijon isker.

LUCY 2

To bi lahko bila noč skrbi.

LUCY 1

Toda mirne vode so govorile o miru.

LUCY

In rekel mi je:

To je dan sreče,

to je dan poroke,

to je dan samote,

to je dan smrti.

Dve Lucy izstopita.

DRUGI DEL

Lucy sedi na klopi in greje roke, jih stiska in piha vanje.

Fotomontaža: glavna železniška postaja ponoči. Slike v počasnem zaporedju. Zdi se, da se avtomobil ustavlja.

(Zadnja slika ostane statična z zvočnimi učinki.)

LUCY

Če ne bi bilo stenskih ur na postaji, ne bi vedela, koliko je ura. Toda dvanajst ur čakanja... dvanajst...

Lačna in žejna sem. Trebuh tako močno stiskam, da skoraj ne čutim, da živim.

Bojim se, da bo prišla noč in bom ostala čakati na modrikasto jutro metropole v jeklenem gozdu tega trga. Samo z blagim namigom tople ulične svetilke, kjer upanje izginja.

Gotovo se je nekaj zgodilo. Spomnili se bodo mojega prihoda.

(Na hitro vstane, skoči.)

Italòs! Tukaj sem, italòs! Tukaj sem! Prihajam! Končno...

(Luč avtomobila se oddaljuje. Lucy se spotakne, pade.) Počakaj... počakaj... Daj... mi... čas, prekleti!

(Še vedno na tleh.) Ni bilo zame! Njihova srca so kamnita. Sploh ne vem, koga čakam v tem neprepoznavnem pristanu teme. Zapostavljena v deželi, kjer ne prepoznam nobenega vonja domovine.

(Vstane, udari po tleh.) Bog, kako je mrzlo!

Ta december je vlažen. Zrak je nasičen z izpušnimi plini avtomobilov: grenka megla na ustnicah doseže nebo.

Slišim glas: nekdo me kliče.

(Vstopi v temo.) Tukaj sem! Italòs, tukaj sem! Kje pa si ti?

Iz iste teme vstopita dva moška. Antonio je del zasebne policijske sile, Alì je Afričan. Vstopita, kot da bi govorila po telefonu. (Ulični učinki z oddaljenimi sirenami).

ANTONIO

Dovolijo dekletom, da se ob tej uri zadržujejo okrog postaje. Tam je vse mogoče najti: brezdomce, zavržene, nesrečne duše. In spletkarske, dilerje.

V mojih časih so ženske ostale doma, mar ne? Zaklenjene, zaščitene.

ALÌ

Naše ženske so kapljice oniksa: imajo duše iz kremenca.

ANTONIO

In potem? Krivda je na materah: preveč neodvisnosti.

(Proti občinstvu.) Niste videli mlade ženske na tisti klopi?

ALÌ

Dobro ste videli! Ona je moja sestra.

ANTONIO

(Po telefonu.) Njegova sestra je. Ja, Afričanka je.

ALÌ

Svobodne kot gazele pred vašimi pastmi.

Tišina!

ANTONIO

(Grobo.) Komajda hranimo svoje otroke, pa naj bi delili naš kruh z vašimi! Zakaj ne zavihate rokavov in ne delate v svoji državi pod svojo zastavo?

ALÌ

Zaradi vojn, ki nas stradajo, zaradi bolezni, ki nas ubijajo, zaradi neznosne krivice sveta.

Alì izstopi.

ANTONIO

(Po telefonu.) Kontaminirajo, plenijo našo civilizacijo. Zasedajo košček sonca, ki so nam ga zapustili očetje.

(Pogleda okoli, bolno.) Ampak kam je šla? Kam? Seveda, izginejo v temi.

Izginila... izparela.

Antonio vstopi v temo in izstopi. Lucy ponovno vstopi iz iste teme, v kateri je izginila.

LUCY

(Z nenadnim pogumom.) A prišli bodo in moje življenje se bo spremenilo.

Dve Lucy vstopita.

LUCY 1

(Z pretiranimi gestami.) Lepotica in bogata bom kot princese, ki se vračajo v Benin City. Dobrodošla v družini, olajšani težkih časov, potem ko so plačale dolg za potovanje.

Z delom bom zaslužila sto milijonov nair v enem letu.

In potem se bom vrnila z belim Mercedesom, tistim z dolgim pokrovom motorja, klimatsko napravo in celo z leopardjimi sedeži.

Tako kot moja soseda. Skrbela je za otroka, tako je rekla. Morda bodo enega zaupali tudi meni.

LUCY

(Igrano kot v reklamah.) Usoda mi ni dovolila, da bi vzgajala otroke.

LUCY 2

(Obupano.) Moja mama, katere oči nahranijo več kot zrna koruze, pravi, da je ljubezen dovolj, da jih dvigne.

LUCY

Funded by the European Union. Views and opinions expressed are however those of the author(s) only and do not necessarily reflect those of the European Union or the European Education and Culture Executive Agency (EACEA). Neither the European Union nor EACEA can be held responsible for them.

(Igrano kot v reklami.) A moji so mrtvi: najstarejša je imela osem let, druga le tri.

LUCY 1

(Obupano.) V Afriki ni rešitve za pljučnico, za navadno okužbo. Vudu odloča, ali bo otrok živel ali umrl.

LUCY

Mojega boga sem prosila, naj jih ne vzame.

LUCY 2

Zdaj se ne spominjamo več njihovih imen.

LUCY

Pogoltnila sem jih, nekje znotraj svoje okrnjene duše, pokopane v sencah bolečine.

V ozadju se prižge slika, ki prikazuje mlado Nigerijko, podvrženo vudu ritualu.

Tri Lucy (plesalke) se premikajo, usmerjajo se na levo.

Babalauove besede posreduje mim.

BABALAU

Bodi previdna! Bodi previdna, Lucy! Posvetili smo te bogovom.

Kličemo jih, da te vežejo k surovosti, te priklenejo, še preden greš na pot, na rob telesa. Nohti, lasje, menstruacija, piščančja srca, vse na ženskem oltarju zatiranja, v skrajnem spoju intimnosti.

Ni dovolj, da se rodiš nesrečna. Nesreča spodbuja nesrečo: to je rodovnik, poln zlorab.

V templju Adeswa Housea sem ti rekel, naj ne izdajaš imen tistih, ki te bodo spremljali v Evropo.

Zakaj, Lucy? Ali te ni bilo strah prevare? S čim si podpisala, s črnilom ali krvjo?

Tvoj oče te je prosil, da ne greš. Toda pobegnila si, skrivoma, na potovanje v temo stare Evrope.

Tri Lucy in Babalau izstopijo.

TRETJI DEL

Odhitela sem z avtomobilom, prekrita z muslimanskim tančico.

Pridružila sem se še dvesto drugim ženskam. Zbrane kot živina smo tri tedne spale na postaji.

V Turkuju so bile mnoge med nami zlorabljene. Grozili so nam, da nam bodo prerezali grla ali nas zapustili.

Iz strahu pred policijo smo potovale ponoči. Hodile smo peš, medtem ko so vodniki jezdili konje. Jedle smo le skorjice kruha in pile malo vode. Spale smo na tleh. Prečile smo gore. Nihče se ni mogel vrniti, saj nismo imele denarja.

Fotografija z novinarjem. Glas iz ozadja. (Posnetki, ki komodificirajo smrt.)

Ne slišijo. Ne poslušajo. Sporočilo jih ne prepriča. Ni pravilno. Oglasi ne smejo delati napak: morajo biti pravilni. Ta pristop žali splošni občutek spodobnosti.

Nikoli nisem videla trupel v oglasih.

Lucy vstopi in poskuša pogoltniti predmet, ki je prevelik.

Rekvizit: vrata z napisom "Moški". Viden je bombardiran prelom.

LUCY

Maman mi je dala nekaj denarja. Zavita v lepilni trak sem ga pogoltnila. Izločiti bi ga morala s pomočjo zdravila, ko bi ga potrebovala.

Trupla sem videla v mnogih vaseh do meje, kjer sem še en mesec čakala, da maman pošlje več denarja.

Medtem je dvajset med nami umrlo.

(Potegne Lucy za noge iz stranišča.)

Prispela sem v Sabir, skrita v cisterni.

Gostil nas je Ganec v veliki hiši za migrante. Nisem smela ven, a skrbeli so zame, dokler ni na plažo prispel Zodiac.

(Suknjiča roke in noge trem Lucy, kot da bi bile mrtve. Skoraj kot dekonstrukcija.)

Ženska je pogosto močnejša od svoje lastne bolečine. (Sesede se.)

Kasneje posnetek. Slika na zaslonu se poveča, dokler se ne spremeni v pikselizirane barve. Nato se prikaže zora s svojimi nežnimi lučmi.

Vstopi petdesetletna ženska, suha, učinkovita, hladna. Drži belo platno, ki daje občutek dolžnosti in bolnišnične hodnike.

MAMAN

Pojdi z menoj, Lucy.

LUCY

So te poslali italòs?

MAMAN

(Ostro.) Pojdi!

LUCY

Velikokrat sem te videla, kako greš mimo. Gledala si me in odšla. Zakaj se nisi ustavila takoj?

MAMAN

Brez vprašanj! Okrog je veliko policije. Če te ujamejo, se vračaj v Nigerijo. Dovolj govora!

LUCY

Bog bodi zahvaljen, da si prišla. S kom, ki govori moj jezik, sem na varnem.

(Smeje se, skoraj histerično.) Vedela sem... Vedela sem, da me bo sreča dosegla.

MAMAN

Pohiti, sem rekla!

LUCY

Bog te blagoslovi!

MAMAN

Pohiti, Lucy, pohiti!

Lucy vzame svojo torbo in odideta skupaj.

ČETRTE DEL

LUCY

Iz tega bednega kraja na obrobju se nebo dviga skozi bedne nadstreške balkonov.

Našla sem krožnik riža in paradižnika, ki sem ga delila z drugimi sestrami, kot sem to počela doma.

A one malo govorijo; v njihovih očeh je tema gozda, v njihovih srcih preplet trnja.

Morda bi me izdale, me oropale, mi škodovala, da bi preživele svoj strah, tako kot jaz.

BABALAU

Kaj gledaš? Kaj ponuja nočna mora očesu? Le sence in rane. Ruševine in šakali.

Noč je. Lahko si predstavljaš, kako je bilo, ne pa, kaj je. Lahko si predstavljaš, kako bo.

LUCY

Nocoj me je sprejela postelja, uničena od revščine.

Ali vidiš, kakšna bo? Ali bo še vedno tako hladno?

BABALAU

Sijala boš na ležišču ostankov. So kot ti, kot boš kmalu tudi ti. Da, mraz bo minil. Prišla bo toplota, preveč toplote. Neznosna. Živela boš, Lucy, le s sprejemanjem nesprejemljivega.

Babalau sproži scenski ognjemet, ki osvetli skriti del odra, kjer sedi druga maman na starem kolonialnem stolu, mirna in zbrana kot mumija v posodah z vodo.

LUCY

Lahko jo pokličem maman. A njene roke praskajo.

LUCY 1

Maman ima petdeset let in gube segajo celo do njenega srca.

LUCY 2

Funded by the European Union. Views and opinions expressed are however those of the author(s) only and do not necessarily reflect those of the European Union or the European Education and Culture Executive Agency (EACEA). Neither the European Union nor EACEA can be held responsible for them.

Maman govori moj jezik, vendar se ne smehlja. Ne želi, da v hiši raste prijateljstvo, niti nam ne dovoli gledati televizije.

LUCY

Med stegni ima vonj po žveplu. Slišala sem jo, kako je dihala v drugi sobi z moškim. Ko sta prišla ven, je imel na usnjenem pasu gospodovalne roke, ona pa se je ovijala v plašč, še vedno na pol razgaljena.

Babalau kaže z gestami, kot da prikazuje Lucyine misli.

LUCY 1

Maman ima smrtonosen šminko na ustnicah; ko je, ji slan in žalosten curek doseže vrat.

LUCY

Maman ima babalauove oči; s prekletim rezilom molitve ti krade dih.

LUCY 2

Maman zahteva hvaležnost; kupiti ji moraš kreme za beljenje kože. Drage so, ker prihajajo iz Kanade ali Amerike. In nekaj steklenic džina, da jo osrečiš.

LUCY

Zahvaliti se ji moraš, da vsako jutro pravi: "Molim za tebe vsako jutro."

In ko odplačaš dolg, moraš še vedno delati za praznovanje zahvale. Javnosti, pred pričami, povedati, da si ji hvaležna za vse, kar je storila zate.

Luči se zatemnijo. Maman se prikaže izza kolonialnega stola z mačjim pristopom. Približa se dekletu, pokrije njena ramena z rokami.

V poltemi jo začne slačiti.

Vstopita dve plesalki. Ples, poln barv (Baush).

LUCY 1

Sestra, ne uči je sprejemanja nevrednega ognja ulice.

LUCY 2

Funded by the European Union. Views and opinions expressed are however those of the author(s) only and do not necessarily reflect those of the European Union or the European Education and Culture Executive Agency (EACEA). Neither the European Union nor EACEA can be held responsible for them.

Ne sleci ji obleke zemlje: žgoče rumene polj in rdeče nekaterih krvavih sončnih zahodov.

LUCY 1

Pusti ji široko skromnost bokov, igro pokrivala, tekoč nasmeš njenih temnih oči.

LUCY 2

Če ženska spusti roke, nebo pade, in če skloni glavo, oblaki razpršijo obzorje. Če ji odrečemo nasmeš, zemlja splavi v semenu vsake geneze.

Maman obleče dekle kot prostitutko.

(Fotomontaža.)

Ironično, grozno posnema agonijo petelina z raznobarnim šalom. Scena preide v temo. Zvoki ulice. Scena se nadaljuje z uličnimi učinki. Ulične luči se vrnejo, kalibrirane sence in plesalci, ki posnemajo prostitutke, pretirano prikazujejo nesposobnosti in rišejo shematične diagonale.

BABALAU

Lucy, postala si sužnja v zloglasnem templju, kjer vsi naši bogovi najdejo oltar. Prekleti bodi tisti, ki jih, kot jaz, kliče, da posvetijo žensko sramoti!

Zdaj, če kršiš pravila, boš končala kot petelin, ki sem ga ubil po tem, ko sem ti naredil majhne reze na prsih, da bi te zaščitil pred deportacijo.

Pozabi, kdo si zdaj. Pokaži vse, kar imaš. In lasulja te bo grela v zimskih nočeh. Nihče ne gleda ženske s kratkimi lasmi.

Lucy, si v Evropi, a je, kot da si še vedno v Afriki.

LUCY 1

Afrika je nostalgija, močna mati.

LUCY 2

Njene prašne ceste so sledi proti visokim zasneženim vrhovom. Okrog nas so le skale, pesek, žejni grmi. Prehodili smo kilometre, srečali koščke suhe kože in nekaj živali, ki so nas, ustavivši se, opazovale, preden so nadaljevale pot v neznani mir.

LUCY 1

V Afriki vlada tišina. Glasen klic ogromne maternice, ki, ko razkrije človekovo neznatnost, mu povrne veličino.

Bausch.

Scena zamrzne. Zgodba, ki povezuje prejšnjo sceno z naslednjo, je odvisna od srečanja s koreografom.

PETI DEL

Dva moška vstopita s hrbtne strani. Dva plenilca v elegantnih uniformah. Oborožena. Pripadajata tistim, ki organizirajo vojno. Sceno sta videla od zgoraj in sta prišla preverit kakovost opravljenega dela. Dva arabska Juda, proameriško usmerjena.

MOHAMED

(Drži predmet na dlani.) Rekli so, da ne bo ostalo nobenih sledi.

JOHNNY

Tudi človeških življenj ne... Vse je izginilo.

MOHAMED

In res, ni prisotnosti... Ne ostanejo niti kosti... Tukaj je bila človeška gostota ocenjena kot presežna.

JOHNNY

Torej so imeli prav. (Sam pri sebi.) Toliko eksploziva, a tako malo... dovolj za dosego cilja uničenja ljudi in stvari.

MOHAMED

Vsi so mrtvi... vsi so izginili. Nekaj od stavb je ostalo. Tisti, ki smo jih videli iz helikopterja, so prišli pozneje.

Pojdimo, potrebujemo jih.

(Smeji se.) Še reševati jih bomo morali.

JOHNNY

Tam zadaj so... mala skupina... videti so čudni... zdi se, da sodelujejo v nekem ritualu. Poslali jih bomo Carsonu. Dobro nas bo plačal za svoje televizijske storitve. Vzemi kamero.

Funded by the European Union. Views and opinions expressed are however those of the author(s) only and do not necessarily reflect those of the European Union or the European Education and Culture Executive Agency (EACEA). Neither the European Union nor EACEA can be held responsible for them.

MOHAMED

Tukaj je! (S kamero posname mumijo in skupino z babalaujem.)

JOHNNY

Hej, pazi! Kapitan prihaja. Skrij se! Posneli bomo tudi vkrcanje. Zdaj vsi vstopajo v čoln na napihovanje.

Vsi odidejo. Prizori pristanišča.

ŠESTI DEL

Preden smo vstopile na čoln Zodiac, smo slekle vsa oblačila.

V slanem boju z valovi, v nasilnem povratnem udarcu, je mogočni glas morja nakazoval nepredvidljivo možnost smrti.

Bile smo masa brez identitete, ena črna duša. Dvesto src žensk in moških: en dih, en pogum.

Tri dni, ničesar razen meja, pokritih s peno.

Tihotapec je bil belec. Ali morda Filipinec.

Vedel je, kam gre. A mnogi med nami so umrli. Sol jim je izjedla ustnice, posušila dih.

Dali so nam kruh, a premalo za vse nas.

Bile smo slabotne. Neprestano smo si spirale obraze in usta.

Toda modro morje je razvezalo vsak vozle po pristanku na ravni zemlji Lampeduse.

Nič iz preteklosti ni prispelo na sicilijanske obale.

SEDMI DEL

LUCY

Zdaj noč prinaša hladne zvezde. Moja temna koža ne postane rdeča, temveč vijoličasta zaradi mraza.

Moj italijanski sen je dolg tri metre: pločnik vlažen od megle.

Plačam celo za prah: dvesto petdeset evrov na mesec. Ta znesek je enakovreden približno dvajsetim strankam, razen občasne napitnine kakšnega zadovoljnega ali rahlo zaljubljenega.

Plačujemo tudi najemnino in hrano. Vsak dan enaka jed riža in paradižnika. Poleg tega plačamo ogrevanje, ko ga imamo, in nespodobna oblačila, ki jih nosimo na ulici.

Funded by the European Union. Views and opinions expressed are however those of the author(s) only and do not necessarily reflect those of the European Union or the European Education and Culture Executive Agency (EACEA). Neither the European Union nor EACEA can be held responsible for them.

Tudi v najbolj žalostnih trenutkih si ne bi predstavljala, da bom končala na sprehajališču ob marini, celo na božični dan.

LUCY 1

Brez garancije za prihodnost: če bi duša bila meso, bi nam jo ukradli.

Ostro osamljenost seksa z vašimi moškimi nas žigosa kot prostitutke.

LUCY 2

Svoje pravo ime obdržimo zase. Uporabljamo imena z lažnih dokumentov. Ali imena umorjenih sester. Tako ga na koncu pozabiš in začneš biti nekdo drug.

LUCY

Vsak večer si rečem: »Morda bom srečala nekoga, ki mi bo pomagal.« In takoj zatem: »Upam, da se mi nič slabega ne zgodi.«

LUCY

Kam gredo solze, ki ne padejo v joku? Kje se izgubijo? Kaj zanetijo?

Dve Lucy se oddaljita.

Za Lucy vstopi Antonio.

ANTONIO

Ah, tukaj si! Rekel sem, da te bom našel. Izginila si v temi, ko sem te nazadnje videl.

Toda, kot vidiš, sem se vrnil, da te najdem. Kajti žensk, kot si ti, s kožo barve lune, ni veliko.

(Hodi okoli nje.) Koliko zahtevaš? Ne dvigni si glave, ha?

Kajti prihajaš sem, da nam kradeš kruh in mir. Mir, da! Če te ne bi bilo, da me zapeljuješ, bi bil pri svoji ženi. Namesto tega od tiste noči ne morem nehati misliti nate.

Vidiš, kakšen nered prinašaš?

In mi vam zaupamo, celo starejše prepuščamo vam.

In vi? Da bi se nam zahvalili, hodite ven in noter iz naših zaporov, kjer vas moramo tudi vzdrževati.

V vaših državah bi vam za veliko manj odrezali roke.

Ali ne zgorčuješ morda poštenega družinskega človeka?

Če ne bi bila na ulici, te ne bi iskal, niti te plačal.

Koliko zahtevaš, lepotica?

Zapomni si, da ko sem s tabo, ukradem košček kruha svojim otrokom.

Koliko stane tvoja lepota za nas, Lucy? Gotovo, v vaših vaseh ne delate take drame okoli tega. Samo tukaj postanete kapriciozne kot naše ženske. Hitro se učite, kajne? Da si dodelite ceno.

In mi, bedaki, nasedemo. Kdaj pa je imel moški izbiro? Koliko zahtevaš, Lucy?

LUCY

Pojdi stran! Nisem zate!

ANTONIO

(Grozeče.) Zakaj potem prihajaš sem? Vrni se domov v spodnjem perilu ali v gozd, k opicam.

LUCY

Rekla sem ti, da pojdi!

ANTONIO

Naučil te bom! Jaz te bom postavil na pravo mesto! Tako se boš naučila, črna ženska.

OSMI DEL

LUCY

Moj oče je mrtev. Morda celo zaradi lakote.

Maman mi je to povedala z običajnim rumenim jesenskim obrazom, ko mi je podala pismo s par stavki.

LUCY 2

Kot da bi kapljica vode izginila v odtoku.

LUCY 3

Sorodnik me je poklical in vprašal, ali lahko pridem, a nimam dokumentov. Oni jih imajo in me držijo zaprto.

Ne morem mu zapreti oči pred svetlobo; že so prišli do vrat prednikov.

LUCY

Edini pogrebni boben je moje srce, ki bije v prsnem košu.

LUCY 2

Nikoli mu nisem poslala denarja, saj ga ves dajem maman.

LUCY 3

Redko sem govorila z njim. Vedno mi je govoril, naj se ne prostituiram. Prepričevala sem ga, a ni bilo res.

LUCY

Tam ga ne bo lovila revščina, niti gospodarji, ki so me nenehno opominjali, da če ne zaslužim dovolj, bo plačal on, celo z življenjem.

LUCY 2

Grozi mu zdaj, v deželi mrtvih, psi!

LUCY

Ne približuj se mi, oče, niti v sanjah!

S pestjo apna, ki nikoli ni bilo vrženo na tvoj grob, bom zaslepila nezasitno lakoto po njihovem denarju, čeprav me strah sili, da ne vem, ali sem živa ali mrtva.

Vstopi policist za Lucy. Bauschov balet, navdihnjen z Goyo.

POLICIST

Tukaj ne smeš biti!

LUCY

Kri Jezusa me prekriva in ščiti!

POLICIST

Ali ti niso povedali, da ne smeš biti na ulici?

Funded by the European Union. Views and opinions expressed are however those of the author(s) only and do not necessarily reflect those of the European Union or the European Education and Culture Executive Agency (EACEA). Neither the European Union nor EACEA can be held responsible for them.

LUCY

Onečaščate Boga!

Mislite, da je treba telo mater skriti v imenu stvarjenja, medtem ko se naše prodaja šibkim fantazijam dominacije?

Mislite, da vaše telo prejme odpuščanje, medtem ko je naše, na nek način, povezano s peklom?

Duša ne nosi vonja trenutnega užitka, ampak utelešen vonj ljubezni.

POLICIST

(Na videz samozavestno in dominantno.) Koliko računaš?

LUCY

Trideset evrov, trideset... samo trideset.

Smo kot muhe. Udariš eno, pojavijo se tri. Ubijete deset, pride jih sto.

“Našli so mrtvo nigerijsko prostitutko blizu pristanišča” — tako piše v časopisih.

Ker pogosto nimamo imena, niti obraza, ko nas pustijo na ulici z oteklimi, neprepoznavnimi obrazom.

Smo nevidne ženske, a dobro izpostavljene na nespodobnem trgu mesa.

POLICIST

Imaš dokumente?

LUCY

Ne! Maman jih je vzela.

V moji državi vojna pokonča nedolžne, a vaša brezbržnost je kruta obala, brez zavetja.

POLICIST

Potem boš morala z mano!

LUCY

Bolje zapor, brez rešenk zapuščene usode. Pridemo kot sužnji v vaš svet, zavedeni z imaginarno srečo. Bežimo pred smrtjo samo zato, da vstopimo v življenja na robu, brez jezika in brez rdečih obzorij afriške zemlje.

Funded by the European Union. Views and opinions expressed are however those of the author(s) only and do not necessarily reflect those of the European Union or the European Education and Culture Executive Agency (EACEA). Neither the European Union nor EACEA can be held responsible for them.

Brez dostojanstva je težko živeti v tem svetu.

Grenka je evharistija tega bratstva: kruh postane suh, vino kislo.

Noben prerok ni nikoli delil denarja za mizo ljudi. Toda plodovi zemlje pomnožijo čudež obstoja, v enakih možnostih letnih časov.

Lucy odide, sledi policistu. Oder se zatemni.

Zvok bobnov, kot sodba, opozorilo, krik. Lucy se vrne in se skriva za majhno zaveso na odru ter izstopi v beli obleki. Dve Lucy se ji pridružita, vsaka oblečena, da predstavlja svojo izbiro. Lucy 2 nosi tradicionalno obleko, medtem ko je Lucy 3 še vedno oblečena kot prostitutka.

LUCY 2

Izvelkla sem barve Afrike iz skrinje. Tukaj sem se naučila vsega: kako misliti o sebi kot mrtvi, kako preživeti svojo lastno smrt. A pomoč mnogih, zgolj ljudi, mi omogoča življenje. Vračam se z majhnim zneskom, dovolj za odprtje male trgovinice. Celovita ženska, osakačena, svobodna.

LUCY 3

Moja duša je zlomljena: nikelj, popolnoma neobčutljiva. V Nigeriji pravijo, da nikoli ne poveš, od kod je prišel denar. Imenujejo nas "rapido": spretni pri predstavljanju sebe, hitri pri prepoznavanju stranke, neobčutljivi na bolečino. Nikoli ne bom črna Madona, a kmalu maman.

LUCY

Našla sem zavetje: pastor me je sprejel, zaščitil, skrnil.

Od dolga sem plačala le petnajst tisoč evrov. Potem sem izbrisala vsako sled svojega življenja: spomine, kartico SIM. Tudi bolečino.

Nosim belo obleko prihodnosti: možno krst za novo življenje. Zdaj, hči sveta, z domovino samo v svojem srcu.